

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

Paraphrasis Epistolæ B. Pauli ad Rom. XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

entes malum, adherentes bono: charitate fraternitatis inuicem diligentes, honore inuicem praeuenientes, sollicitudine non pigri, spiritu feruentes, Domino feruientes, spe gaudentes; in tribulatione patientes, orationi instantes, necessitatibus sanctorum communicantes, hospitalitatem sectantes. Benedicite persequentibus vos, benedicite & nolite maledicere. Gaudete cum gaudentibus, fletis cum fletibus. Id ipsum inuicem sentientes, non alta sapientes, sed humilibus consentientes.

PARAPHRASIS IN EANDEM EPISTOLAM

Habentes donationes secundum gratiam, &c. Vbi proxima dominica defuit epistola, hic hodierna incipit, eundemque sensum continuat ibi relictum. Vltimum autem illius fuit epistolae, quod vnum corpus multi sumus, singuli autem alter alterius membra. Quod sic intelligendum est, ut quomodo in vno corpore multa sunt membra, diuersos actus habentia, vnicuiusque tamen membri opus officiumque non pro seipso exercetur tantum, sed alijs quoque membris aequè ut sibi seruit. Verbi gratia: quomodo oculus in corpore non sibi tantum, sed alijs quoque membris videt, ita nemo hominum sibi natus est tantum, nec dona gratiasque gratis datas, & singularia Dei munera alia, quae tam bonis, quam malis sunt communia, pro se diuina accepit, sed ut alijs quoque membris illa communicans, diuidat. Sumus enim singuli huius corporis membra (ut dixi) habentes singularia quoque dona differentia secundum gratiam, quae vnicuique puta alteri maior à Deo, alteri minor est collata, quae in vtilitatem aliorum membrorum conuertenda sunt. Siue enim prophetiam quis habuerit ad praenoscenda, vel obscura, vel futura, in hoc alijs sit membris tanquam in corpore oculus prophetans, futuraque prauidens mala, quae ab alijs caueantur. Verum haec prophetia fiat secundum rationem fidei quo nihil fidei contrarium, nihil extra regulam fidei sapiat aut loquatur: Siue habuerit quis ministerium, alijs vtilem se faciat ille membris in ministrando. Siue quis doceat per hoc quod erudit alios, sit membrum vtile corpori & membris ijs maximè, quae docet. Qui verò exhortandi gratiam accepit, vtile se membrum faciat alijs in exhortando. Qui tribuendi copiam à Deo accepit, tribuat in simplicitate, nihil ab illis repetens, sed propter Deum etiam seipsum impendens. Aut ita: Qui tribuit id faciat in simplicitate, non propter vanitatem, aut gloriam, aut aliud aliquid, sed purè propter Deum. Qui praestit à Deo constitutus rector aliorum, praestit & vtilem se alijs membris praebat in sollicitudine, quam pro alijs gerit. Qui miseretur afflicto, & compatiens beneficio eidem subuenit, id faciat in hilaritate, certus quod ea quae dedit, non amiserit, pro exiguis recepturus maiora. Dilectio, Dei scilicet & proximi, in nobis sit sine simulatione, sicut Ioannes monet: *Non diligimus* 1. Ioan. 3. *verba neque lingua, sed opere & veritate.* Simulata enim aequitas (teste Augusti- August. no) duplex est iniquitas. Omnis autem dilectio, quae non est secundum Deum, simulata & ficta est. Sitis (inquit) odientes malum, in vobis & in proximis vestris. *Qui enim diligit iniquitatem, odit animam suam.* Adherentes bono, adeò ut nulla vos possit tentatio auellere. Sitis quoque inuicem dili- Psal. 10.

L. 4. gentes,

gentes, charitatem fraternitatis studiosi prouocare & fouere, quæ vos mutuo fœderet vt fratres. Sitis honore inuicem præuenientes, hoc est, alius alium honore præueniat, nec honorari se, quantum in se fuerit, ab alio permittat, sed illum, imò omnes reuerentur, atque honore vt digniores præueniat. Si enim tuum proximum oculo consideras simplici, semper debet & potes in veritate illum tibi præferre. Sentiens enim ipsum Deo aded accepti, aded dilectum, vt pro illo Deus sanguinem fuderit, pro eorum mortuus fuerit, credensq; illum, quamlibet modo negligens sit, iuxta prædestinationem adhuc coram Deo maximum in eius gratia & amicitia futurum, non potes illum contemnere, non potes nõ honorare, & tibi (si te ipsum in peccatis & infirmitatibus tuis consideres) non præferre. Sequitur autem: Sitis (quod verbum, vt alia quedam hic sæpius subaudienda sunt.) Itaq; sitis sollicitudine nõ pigri, pro vestra aliorumq; salute nihil negligentes eorum, quæ ad salutem pertinent. Sitis spiritu feruentes, vt nihil tepidũ aut remissum sit in vobis: & Domino, non priuato amori, aut proximorum adulationi seruientes, vt quicquid feceritis, in eius gloriam faciatis: Sitis etiam spe gaudentes, vt non ad præsentia, quæ videtis, sed ad futura quæ expectatis, per fidem respiciatis in quorum honorum gaudeatis expectatione. Nihil enim felicius homine Christiano, cui regnum promittitur celorum. Quomodo autem expectatio pœnarum aut tristitiam rerum generat mœrorem seu tristitiam, ita gaudiorum expectatio etiam in hac vita præbet læticiam. Sitis igitur spe gaudentes, in tribulatione patientes, vt æquanimiter ea, quæ vobis occurrunt aduersa de manu Domini accipiatis, nullo propterea odio nullave ira in peccatiorem excitandi, ac haudquaquam murmuraturi. Quod in vobis vt fiat semper, sitis orationi, ne in tribulationibus deficiatis, instantes. Vbiunque enim humanum deficit, tum consilium, tum auxilium, vbicunque humana succumbit infirmitas, ibi diuinum auxilium oratione præcipue implorandum est. Nec iam dicta vobis sufficiant, sed estote præterea sanctorum necessitatibus communicantes, vt illis honestè, non sicut his, qui à vobis stipem probrosè postulant, sed vltro alacriterq; de bonis vestris, quæ necessaria sunt, impartiamini. Beneficentiæ igitur (vt alibi habetur) erga huiusmodi nolite obliuisci. Ad hæc hospitalitatis estote studiosi, iuxta illud, *Egenos vagosq; induc in domum tuam.* Quo non eos tantum, qui à vobis id rogant, sed etiam eos, qui nolunt, aut non præsumunt rogare, inuitetis, vt ad vos intrare consentiant. Benedicite persequētib; vos. Nolite illis, qui vobis sunt molesti, detrahere, nolite vlcisci, nolite deniq; indignari, scientes hæc, quæ ab illis patimini, vobis in fructum animarũ esse vestrarum à Deo ordinata. Eteadẽm honorificationẽ repetens Apostolus, quo intelligamus, quam utile nobis, quam ædificatorium proximis, quam Deo denique sit acceptum pro malis bona reddere, ait: Benedicite & nolite maledicere. Gaudere vos decet cum gaudentibus, puta de illorum spirituali profectu, & flere cum flentibus. Neque enim de quouis gaudio stete proximatorum hoc debet intelligi, sed tunc solum gaudium vestrum iungatis gaudentibus, & flentibus vestras lachrymas societis, vbi proximi vestri religioso gaudent gaudio in Deo, aut vbi ea flent, quæ plangenda sancto sunt luctu, puta aut sua, aut aliorum peccata lugentes. Postremo, id ipsum sentiat, quo nulla

1. Cor. 16.

Hieron.

Hebr. 13.

Esaia 58.

inter

inter vos resideat discordia, nulla discensio. Nec alta sapiatis vnde tumeatis inflati cordibus & moribus, sed humilibus estote consentientes. Quod fieri non potest, nisi ipsi sitis quoque mites & humiles corde.

Matth. II.

EXEGESIS EVANGELII EIVSDEM

Dominica. Joannis II.

Supra triginta annos iam latuerat Iesus, humana præcipue ostendens, & nihil diuinum, ita vt filius putabatur Ioseph, & filius fabri à mundo, propterea quod nihil operabatur gloriosum, aut diuinitatis ostensuum, adeo vt nisi omni scientia & sapientia illuminata fuisset Maria, nihil mirum fuisset, si in fide titubasset, videns tanto tempore & tot annis filium nihil prædicare, nihilq; eorum propter que in mundi redemptionem venerat, operado decedove præ se ferre. Verum, hodiè suam manifestare cepit gloriam, mutado aquam in vinum, quo omnibus se Deum & vniuersorum probaret conditorem, qui sicut creaturas ex nihilo facere, ita vnam in aliam posset mutare. Nobis autem fidelibus hominem se monstrauit & Deum. Conuersabatur enim inter homines homo Deus, edebat homo, bibebat homo, sed miraculum agens, hoc est, aquam mutans in vinum, ostendit se Deum. Huius igitur primæ ostensionis suæ refertur hodiè miraculum in hunc modum.

Lucæ 1. & 3.
Matth. 11.
Marc. 6.

Batuch 7.

Nuptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, & erat mater Iesu ibi.

Legimus Dominum Iesum nuptijs interfuisse hominum, legimus quoque, quod mater erat Iesu ibi, virgineum vt pote Domini templum, & illibatam sancti Spiritus sacrarium. Venerat enim Dominus colligere filios suos dispersos, atque adeo misericordem ac perbenignum sese omnibus ostendit, quo omnes sibi attraheret. Non est mirum igitur, quod iuit ad nuptias, qui ad conuiuia sedit publicanorum & peccatorum. Nobis quoque vbi similis cum Christo datur occasio, cum gentibus non prohibetur inire conuiuium, præcipue si nostræ fidei, si aliorum conuersioni, si denique Dei cultui charitate suadente ita congruat.

Ioan. II.

Matth. 9.

Vocatus est autem Iesus & discipuli eius ad nuptias.

Obserua, quod Iesus vocatus est ad nuptias, non erat absq; ratione. Haud dubiè nuptiæ hæc probatissimorum fuerunt hominum, qui inuitarunt Christum, quando nondum omnibus eius nomen fuit notum. Vnde coniecitur sponsum aut sponsam consanguineam fuisse Christi. Creditur enim à multis sponsum fuisse Ioannem Iesu consobrinum, & matris Iesu Mariæ fororis filium: quare refertur Mariam fuisse ibi, nimirum quasi vnam de præcipuis consanguineis. Neque enim legitur inuitata vt Christus, quare datur intelligi, quod vna fuit ad quam pertinebat simul curare de nuptijs. Nonnulli volunt quoque Ioannem hic sponsum vocatum esse à nuptijs, secutum esse Christum, mansisse virginem: & idcirco à Christo familiarius dilectum. Putatur quoque à nonnullis Ioseph hac vita defunctum, & Christum in custodia habuisse suam matrem. Neque enim hic, neque postea Iosephi est memoria, vnde vixisse credatur. Sunt autem in hoc Euagelio multa, quæ ad pietatem nos instruunt. Primum, quod Iesus nuptijs interfuit.

Sponsum in
hiscè nuptijs
quis fuerit.

I.

M Quo

T. VI
21